

october říjen

October started hectically, how else. I completed a model of breasts of the model and anchorwoman Zuzana Belohorcová for an auction supporting breast cancer treatment, drove to Munich for negotiations on a TV advertsising campaign, which was never realized, took the road to my favourite Slovakia, where I finished up the second part of the calendar for Slovak Republic Railways. I can tell you, this calendar was a great challenge. In the meantime, my love suffered from the stay at the yacht and had gotten guite seriously ill. In addition, music postproduction of the documentary began and I moved from the cutting room to the mixing hall of Studio Virtual. Pavel Dvořák, the sound master, took me under his wings there and had the strength to follow everything through with me. I admit that the days began to gray out and I had to make maximum effort to see more colour. Finishing works are not my domain. I need action. Not even a friendly match between our large client and my associated advertising agency Aetna on the winery hills of Pavlov added colour, although it was fun indeed. The 19th was my brother's birthday and apart from literary gifts I gave him a sushi menu and personally served it to him. On the next day, I saw my grandfather again, which always cheers me up. The older we get, the more time we should find for our own family, especially if we don't live in the same town. Anyway, I don't want to philosophize. In the forenoon of the 23rd a test of image negatives took place in the Barrandov laboratories and in the afternoon I managed to attend the unveiling of plaster castings of famous breasts, which included my model I wrote about earlier. It's a paradox, I was still fumbling in the special effects editing room and sound postproduction and Mladá fronta already wrote about the film. They were actually writing about an unborn child. We live in a time, when everything is a few weeks, months, sometimes even years ahead. On the 26th I definitely closed the Jan Saudek project, the rest was up to the laboratory technicians and fate. The following day I had to devote myself to my profession of art photographer again. With a small team, I flew to shoot my new art calendar on the Canary Islands. I felt as an animal released out of its cage. Even though shooting of my art nudes is always accompanied with a certain emotional stress, after a long time I relaxed and most importantly, had a great laugh with my brother, with whom I shared a Spartan bungalow! Like we did as children when we closed the door to our room and fooled around. Today he is an integral part of my productions and together with my wife, my biggest support when I get furious.

Říjen začal jak jinak než hekticky. Dodělal jsem model prsou modelky a moderátorky Zuzany Belohorcové pro aukci na podporu léčby rakoviny prsu, dojel do Mnichova na jednání o televizní reklamní kampani, která se nikdy neuskutečnila, a odfrčel na moje oblíbené Slovensko, kde isem dodělával druhou část kalendáře pro Železnice Slovenské republiky. Povím vám, tento kalendář byla velká výzva. Moje láska mezitím odnesla pobyt na jachtě a začala být docela dost nemocná. Do toho začala hudební postprodukce celého dokumentu a já se ze střižny přesunul do míchací haly Studia Virtual. Tam se mě ujal mistr zvuku Pavel Dvořák, který měl tu sílu se mnou všechno dotáhnout do konce. Přiznám se, že dny začaly pomalu šednout a musel isem se opravdu maximálně snažit, abych v nich viděl více barvy. Dokončovací práce prostě nejsou moje doména. Já potřebuji akci. Ani přátelské utkání mezi naším velkým klientem a mou spřátelenou reklamní agenturou Aetna na vinařských kopcích v Pavlově to nevybarvilo, ale veselo bylo. 19. měl můj bratr narozeniny, a tak jsem mu kromě knižních dárků nadělil sushi menu a osobně mu ho naservíroval. Druhý den jsem opět viděl dědečka, což mě vždy potěší. Čím jsme starší, tím častěji bychom si měli najít čas na vlastní rodinu, pokud už nežijeme v jednom městě. No nic, nechci filozofovat. 23. dopoledne proběhl test negativu obrazu v laboratořích na Barrandově a odpoledne jsem se stačil podívat na odhalení sádrových odlitků prsou slavných, kde jsem měl i svůj model, o kterém jsem již psal. Je to paradox, já se ještě plácal v trikové střižně a v postprodukci zvuku a o filmu už psala Mladá fronta. Vlastně psali o nenarozeném dítěti. Žijeme v době, kdy všechno je o pár týdnu, měsíců a někdy i let dopředu. 26. jsem definitivně uzavřel projekt Jan Saudek, zbytek už byl na technicích z laboratoří a na osudu. Druhý den jsem se zase musel věnovat svému řemeslu uměleckého fotografa. Odletěl jsem proto s malým týmem na focení mého nového autorského kalendáře na Kanárské ostrovy. Připadal jsem si, jako když vypustí zvíře z klece. I přesto, že focení mých uměleckých aktů bývá vždy spojeno s jistým emocionálním vypětím, po dlouhé době jsem se uvolnil a hlavně se neskutečně zasmál s mým bratrem, s nímž jsem sdílel spartánský bungalov! Stejně, jako když jsme se zavřeli v našem dětském pokojíčku a dělali lumpárny. Dnes je nedílnou součástí mých produkcí a spolu s mou ženou největší oporou, když se začnu nejvíce vztekat.

monday. october 1 {pondělí, 1. říjen}

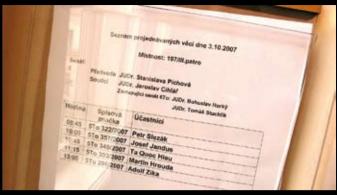

wednesday. october 3 {středa, 3. říjen}

TUMPAN

saturday. october 6 {sobota, 6. říjen}

thursday. october 11 {čtvrtek, 11. říjen}

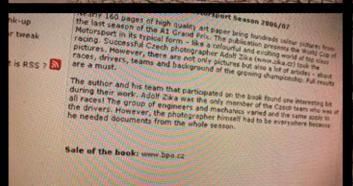

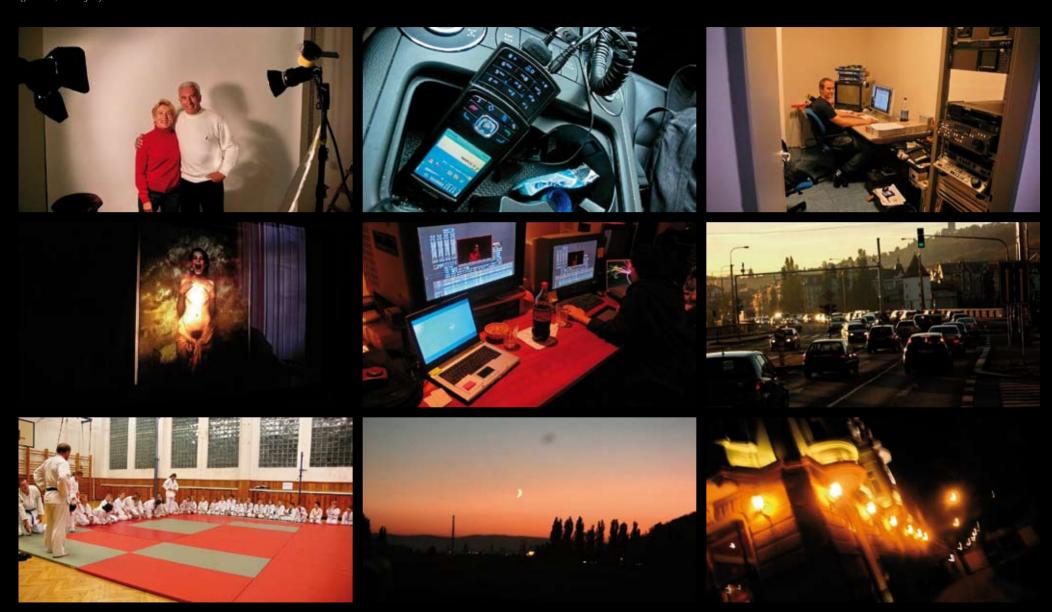

tuesday. october 16 {úterý, 16. říjen}

thursday. october 25 {čtvrtek, 25. říjen}

